

SOUTĚŠŤ 1/2 NĚ • POVĚDKA - VI.

Pondělí, 10 prosinec 2007

Vlastně nevím, jestli se má se svým příspěvkem hlásit do soutěže o nejlepší historku, jak jsem zafinancoval s kuchařem. První záitek u plotny jsem skutečně okusil, ale kuchařským mistrem jsem se nikdy nestal. Měl jsem k tomu však jen kousek... Bylo to před lety ve Vietnamu, kde jsem se toulal s partou rodových dědečků.

Jednou jsme s domorodci v Saigonu popíjeli pravou panovanou vietnamskou whisky made in USA a tímto národním hostitel vařil polévku. Něco mořských mas, nudličky z rýžového křobu, vařené kuřecí, přidalo se ploutveň i hrst údajných hovězích masových kostiček, které se musely smažit na pánvi, na níž se den předtím připravil pokrm z tučné kobry. Do toho byli bývalí bojovníci Viet-kongu, sázející jak donedávna kozáci, píseň "Koda lásky" od pana Vejvody a patně anětina, v níž nám též vysvětlovali, že tuto americkou národní píseň vyvasudly se naučili do svých nepřátel v době, kdy vládlo mezi zákopy vietnamské války příměří. Měl jsem dobrou vysvětlil jsem, že kde je americká, ale pravá česká lidová, ale marně, a tak jsem se vrhnul raději do kuchyně. Zbylo na mě ale jen míchání masových kousků, aby se nepřipálily. Vonělo to báječně, když jsem dovrdlal, hostitel vsypal kousky masa do polévky, zamíchal, nechal trochu odstát a pak jsme se do gruntu, jak moje babička říkala polévkám, pustili. Něco porcelánovou lžící, něco holkami. Nakonec jsem si oko nevypíchl, zato mě potkala mnohem drastičtěji vč... Jeden z rozjařených Vietnamců se poád uculoval, ba přímo ehtal. Nechápal jsem, smíchu. Dorážel jsem na jeho, ať mi eke, co je mu tolik smůně. Nakonec kývnul hlavou, abych zůstal ním. Vyšli jsme na malý dvorek, kde byly ve velkém kory zbytky jakýchs i a vnitřností. Naklonil jsem se blíž, zacpal si nos a spatřil divné ocásky a kře, zatraceně podobné těm krysím i potkaním. A pochopil jsem, co mi pověno míchat i jisti. Udělalo se mi zle, z čeho jsem díky bohu vybrusil další panáček methylalkoholové whisky. Poprvé v životě jsem jedl smaženou krysou... Smáli se všichni, jen mí kolegové rodovci byli nadurohlavě ze své pozice ochránců zvířat, tedy i krys a potkanů. Dohra a pointa toho všeho vskak ak teprve přišla. Když jsme přistáli na Ruzyni, čekala nás skupinka zdravotníků, aby nám zůstovali, že Vietnam zasáhl epidemie cholery a černého moru a oni nás tedy musejí dát do karantény do doby, než se zjistí, jestli nejsme nakažení bacilonosiči. Po týdnu nepřijemných procedur vše dopadlo, ale jistě každým z vás pochopí, že strasdá vody, pro mě jsem nestal známým kuchařem, byly nad jiné pádné. Břetislav Olšer UPOZORNĚNÍ Soutěž trvá do 20. 12. 2007. Prosím, texty posílejte na adresu: redakce - zavináč - kudlanka.cz díky, d@niela